

1885-07-11

Afsender

Laura Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Laura Jacobsen er formodentlig ledsaget af Agnes Bertelsen eller stuepigen Sophie.

Afsendersted:

Teplitz

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Carlsberg arkiv (æske nr. CA 000002607/000000296, diverse 6)

Emneord:

Rejsebrev, rejsebreve

Dokumentindhold

Laura Jacobsen skriver fra Teplitz om sit kurophold og om et besøg i Berlin, hvor hun bl.a. var på Altes Museum.

Transskription

Teplitz d 11 Juli 1885

Kjære Carl

Forhaabentlig ere I hjemme naar dette Brev treffer Eder. Det skulde bringe Eder en Velkomsthilsen. Det maa jo have været en deilig Reise, Tillæget til dens 1ste Bestemmelse lader en jo formode det; og de mange gode Venner at samles med, er jo ogsaa en stor Glæde. At komme hjem og treffe alt vel, er dog det allerbedste. Ja Henningsen og Hesberg, ere 2 gode Grundpiller; om den 1ste nu ogsaa er af noget ho[å]rdt Materiale, det maa vel sagten[s] høre til i hans Virksomhed. Og saa Din gode Svigermoder, som saa kjærlig tage sig af Dine Børn, det giver Eder en Tryghed, som faae kunde have

Nu har Du seet saameget, og det skal blive rart at høre lidt derom. Du saae vel ikke Auguste Erhart eller Hatts. Var Du fornøiet med Arrangementet af Dit ØI og havde det det en god Plads for dets Bevarelse, at det ikke bliver suur. Udstillingen er vel ikke færdig endnu. I have seet saa mange af de gamle Hollændere, ja vi vare jo 2 Dage i Berlin og 2 Dage i Dresden, saa vi have jo ogsaa seet nogle.

I Berlin saa jeg en bronze Dreng som Din la Adoranto, men der kaldes han "Der bedende Knabe". En Faun og en Danserinde antike vare ogsaa deilige. Nogle Gravmonumenter fra den æl[d]ste Kunst i Grækenland, kan Du nok huske, de ere skjønnere, og godt conserverede de staae som i et Huus, og meget andet

[i venstre margin på langs]

Det vilde rigtig glæde mig, at faae et Par Ord fra Dig selv, maaske har Du besluttet det, og saa er det Feil at jeg har mindet Dig derom min søde velsignede Carolus.

Af nyere Kunst saae jeg ikke meget thi jeg var begge Dage i Altes Museum og 1 Gang i Gev[w]erbe Museum. Dog vare vi i Ravene Samlingen, og saae Vautiers¹ "Erste Tandsstunde" En Mængde, alle unge smukke Piger" som Leporello siger, et ungt Menneske har Kik paa en af dem. Musikanterne staae og har saa nylig holdt op, at

Dampen staaer om Instrumenterne endnu; det er et kjønt Billede. Beyer har en lille Pige med en Svamp som hun vil vadske en Neger med.. Og flere af Defrægger, jeg synes at han gjentager noget for meget, men jeg holder af ham.

Vi vare Søndag Eftermidag i Potsdam, det var den Aften som Prints Friederich Carl døde paa Glinike som jo ligger derved om Morgenensaae vi 11 Flag paa halv Stang vi boede nemlig paa Keiserhof ud til Wilhelmsplatz, der ligger jo saa mange offentlige Bygninger og Bismark boede skraae over for os. Din Fader sagde, at vi helst skulde tage det Hotel, da det var temmelig rolig og var confortabel, og det var ikke dyrere, men bedre end vort

forrige "Unter den Linden". I dag har jeg taget mit 20 Bad og befinder mig Gudskelov ret vel. Jeg tænker idag 14 Dage at tage fra Teplitz, dog er det ikke ganske vist; saa tage vi til Wisbaden og er der nogle Dage, inden vi tage hjem. Vil Du nu hilse min søde Ottillien jeg skriver snart til hende, vil Du hilse Din Svigermoder, og dine søde Børn, samt Normanns, Hennin[g]sen og Hesberg.- Er det ikke smukt at den spanske Konge, følger Napoleons Fodspor, og besøge de Colera syge, hans Gemahlinde spurg[t]e, da hun fik hans Brev, at han var borte, hvorfor tog han ikke mig med. Ja det styrker en Sjæl at see Døden og Sorgen, disse tvende Sødskende bør man ikke gaae af Veien for. De vil altid vise os den rette Vei.

Farvel kjære Børn Gud være hos Eder.

De kjærligste Hilsener fra

Din hengivne

Moder

Sophie beder at hilse

Laura Jacobsen

¹ **Marc Louis Benjamin Vautier** (født 27. april 1829 i Morges i Kanton Vaud, død 25. april 1898 i Düsseldorf) var en schweizisk maler og illustratør.

OMTALTE VÆRKER

Marc Louis Benjamin Vautier, Die erste Tanzstunde (1868)

Laura Jacobsen,
Sl. Carlsberg.

Septidag 11 Juli 1845

Kjære Carl.

Forkvaabentlig er i G. hjemme uas
dette Brev troffas fides. Det skul-
de bringe fides en Velkomsthilfen
Det maae jo have været en deilig
Reise, Tillozet til den lste Bestemmel-
se lader en jo formode det, og de mon-
ge gode Væner at famles med, er
jo og saa en stor Gløde. At kom-
me hjem og træffe att vel, er dog det
allerbedste. Iu Hemingsen og
Herberg, ere 2 gode Grundpiller,
om den lste an og saa er af noget
hardt materiale, det maae vel fasten
høre til i hans Virksomhed. Og saa Din
gode Svigermoder, som saa kjortlig
tørse sig af Dine Børn, det giver
fides en Frygt, som faae kunde
have.

Det vilde rigtig glæde mig, at høre et Par Ord fra dig og høre
hvad du har gjort i den sidste Tid, og høre om det lykkes dig at
dette er derom min gode vellygnede Caroler.

Nu har Du seet Jaumeget, og det
skal blive rart at høre lidt derom.
Du saa vel ikke Auguste forst, eller
Hatt. Var Du fornøiet
med Arrangementet af Det All, og
havde det det en god Plads for dets
Bevarelse, at det ikke bliver fint.
Udtyllingen er vel ikke ferdig endnu.
Jeg have seet Jaumeget af de gamle
Hollændere, ja vi vare jo i 2 Dage
i Berlin og 2 Dage i Dresden,
saa vi have jo og saa set nogle
i Berlin saa jeg en brønde Dreng
som Dir la Courants, men der skal
des han det bedende Kuabel. fra
Jaumeget og en Dauserinde i det
re og saa deilige Nogle Groomme
arenter fra den stjerne Kunst i Gro-
heuland, han Da nok huske, de ere
sjønne og godt conserverede de staa
saa i et Glass, og meget andet.

af ældre Kunst paa jeg ikke meget, thi
jeg var begge Dage i Altes Museum og
Gang i Geverbeck Museum. Dog vare vi i
Præsent Samlingen, og paa Vantier
"Erste Tandstunde" En Menge, alle unge
prikke Piger, som Leporello siges,
et ungt Menneske har fik paa en af dem
Musikanterne paa og har paa nylig holdt
op, at Dan. paa staaet om Instruementer
ne endnu; det er et kjønt Billede. Beyer
har en lille Pige med en Svamp ^{hans} som vil
vadtte en Negers hoved. Og flere af
Defregger, jeg synes at han gjenføres
noget for meget, men jeg holdes af ham
Vi vare Søndag Eftermiddag i Potsdam,
det var den stien som Prints Friedrich
Carl døde paa Glinike som jo ligger der
om Morgenen paa vi 11 Stog paa halv Stog,
vi boede nemlig paa Keiserhof ud til
Wilhelmsplatz. der ligger jo paa mange
offentlige Bygninger, og Bismarcks boe-
de paae over for os. Min Fader sagde, at
vi helst skulde tage det Hotel, da det var
temmelig roligt og var komfortabelt, og
det var ikke dyrt, men bedre end vort

forrige "Under den Linden". I dag har jeg
taget mit 20 Bad og befunder mig,
Gudsvelor ret vel. jeg tænker idag 14
Dage at tage fra Teplitz, dog er det ikke
ganske vist; saa tage vi til Wiesbaden,
og er der nogle Dage, inden vi tag hjem.
Vil Du nu hjælpe min søde Ottittien
jens skrives snart til hende, vil Du
hjelpe Din Schweizermoder, og Dine søde
Børn, samt Normannus, Hensinjen,
og Herberg. — Er det ikke muligt at
den spanske Konge følger Napoleons
Fodspor, og besøgte Colerafjere; saa Ge-
mahtinde spørge, da hun fik hendi
Brev, at han var borte, hvorfot Toghan
ikke mig med. Ja det styrker en Sjæl,
at see Døden og Sorgen, disse tvende Sød-
kende bør man ikke gaa af Veien for.
De vil altid vise os den rette Vei.
Farvel kjære Børn Gud være hos
Eder. De kjærligste Hilsener fra
Din hengivne
Moder
Sophie beder at hjælpe.
Laura Jacobsen